

**Miracvla Quæ Ad Invocationem Beatiss. Virginis Mariae,
Apvd Tvngros, Camberones, Et Servios In Hannonia; ac
Dominam Gaudiorum in Picardia vulgò Nostre Dame de
Liesse dictam effulsere**

Caoult, Walrand

Coloniae Agrippinae, 1607

Monasterium Camberonense contra impios hostium conatus & insultus
mirabiliter præservatur interuentu B. virginis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59700](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59700)

maioris crassa diffuere, Iesus concepto voto obsequium exhibendi gloriose Virgini in eius ædícula, die proximè sequenti cõualuit.

CAPTIVVS QUIDAM LIBER **E-**
nadit non sine grandi miraculo, fufis ad B.
virginem pijs precibus.

CAP. LV.

ANno 1578. quidam è sodalibus ex Estin- nis à Gallis, tunc hostibus interceptus, ferreisque compedibus vinctus, solo beate Virginis auxilio, ad quam preces fudit, saluus evasit: & in beneficij tam ingentis agnitione, ad ædículam deiparæ sacram, catenam ferratis seris munitam attulit.

MONASTERIVM CAMBERO-
nense contra impios hostium conatus & insultus mirabiliter præservatur inter-
ventu B. virginis.

CAPVT LVI.

ANno 1581. vicesimonono die Martij, qui ultimus erat Paschæ festus, sub octauâ matutinam decem aut duodecim milites venientes Bruxella & Niniue, tum perduellibus & rebellibus Catholicæ maiestati, Camberonam appulerunt tanquam amici ex præsidio Alostano, petentes aliquid refrigerij cum intentione occupandi portam, & hac occasio-

ne introducendi reliquum multitudinis lae-
 tis in dictis locis monasterio vicinis ad
 quingentos aut sexcentos homines, tum eques-
 tum pedites. Caeterum beata virgo mater, qui
 suos in periculis non deserit, suggestit quor-
 or militibus, quibus commissa erat monas-
 terij custodia: posse aliquid fraudis subesse in
 his amicis personatis, adeo ut postquam inter-
 rogati sunt, satis liquido constiterit eos hostes
 esse: qui propterea abire iussi sunt. Videntes ve-
 tem illi se detectos, & sua spe frustratos, con-
 serunt locum multitudini: quae mox apparuit
 & planitiem impleuit, diuisa in plures turmas,
 ut undique magnis assultibus monasterium pro-
 terent. Nonnulli altiore portam adibant,
 admouentes stramen & ignem comburentem
 causa: alij declinarunt ad inferiorem portam,
 alij ad motis scalis muros conscenderunt &
 intra septa per hortos & stagnorum aggeres
 progressi sunt: alij conati sunt terrere & do-
 mare inhabitantes, per strepente furiosa ma-
 chinarum grandine, idque per trium horum
 spatium. Interim non plures quatuordecim aut
 quindecim tam milites quam rustici monas-
 terium tuebantur. Reuerendus Abbas &
 Monachi supra aedis sacrae fornacem se re-
 perant ex intimo affectu Dei, Virginisque
 matris auxilium postulantes; maxime cum
 via humana videretur periculum vitari non
 posse, nec eorum qui tuebantur numerum

exiguum sustinere posse impetum tot militū
bellicosorum. At tandem sese subducere com-
puli sunt cum ignominia & pudore, & ali-
quanta suorum iactura, deserentes altiorē
portam semi-ustulatam, repetitis celeriter mu-
ris, quos temere conscenderant. Postea quidā
belli dux ex ea multitudine Regiæ maiestati
reconciliatus declaravit sese, cum esset super-
muros, ut suis commilitonibus animum ad-
deret, vidisse magnum alborum Monacho-
rum numerum in equis per hortos discurren-
tium, qui monasterium ipsum tuerentur, at-
que defenderent. Ipsi verò certè non potue-
runt esse illius loci Monachi, qui supra ædis
sacræ fornicem se receperant: at potius Ange-
li à Deo missi, ut locum illum sacrum & ve-
neratione dignum protegerent. Hæc igitur
victoria iure optimo potenti Dei manui &
interventui gloriosæ Virginis attribuenda &
assignanda est. Vnde ipsa ædicula præter alia
miracula non pauca mirè est per hoc nobilita-
ta, dum & ipsa, & totum monasterij septum
conseruatur ad fidelium fernorum ibi degen-
tium quietem; qui ne obliuionis aut ingrati-
tudinis notam incurrerent, ab eo tempore in
Dei, glorioseque Genitricis eius honorem, à
die mercurij vltimo Paschæ festo solennem
processionem cum augustissimo Eucharistiæ
sacramento ad ipsam ædiculā continuāt. Fitq;
sacrum.

saerum inibi, tum Canticum, quod incipit
Deum. sincero affectu & modulatis vocibus
magno populi concursu, Deum, beatamque
Virginem laudantis, concinitur. Estque haec
processio fundata & decreta per Reuerendissimum
Patrem D. Robertum Oselart mihi pariter
Abbam loci trigessimum tertium, qui praesens
aderat oculatus testis, scilicet cum tumultu
ille militaris perstreperet.

*RELIGIOSA PER SEXENNIIUM
tibi arum usu destituta in integrum restituitur,
ipsa fundente preces ante B. virginis
imaginem.*

CAPVT LVII.

ANno 1586. Monacha quadam, quae
per sexennium plus minus tibi arum
usu fuerat destituta, cum ad beatam Virginem
in eius aediculo deprecaretur, coepit ambulare
& progredi.

*ALIA RELIGIOSA PER QUIN-
quennium paralytica, orans ante B. virginis
imaginem liberatur à sua
paralyse.*

CAP. LVIII.

Eodem anno & die, quadam alia Monacha,
per quinquennium praedicta debilitate locum
adfixa, ac prorsus paralytica, Cambertum
nam